

Căn Nhà Của Con

Nguyễn Hélène My Hanh

Căn nhà mặt tiền đường rất đẹp, khang trang và sang trọng của một chủ tiệm vàng, trên đường Lê Lợi, gần khu chợ Bến Thành. Họ làm tiệm vàng đã qua nhiều đời gia truyền, từ đời Tổ Tiên, đến Ông Bà, Cha Mẹ, nay đến con trai và dâu.

HÌNH ẢNH thật do Mỹ Hạnh chụp

Một gia đình vui vẻ hạnh phúc, có Ông Bà đã ngoài 70 đến 80 Tuổi, Con trai và dâu cũng đã trên dưới 50 tuổi và đàn cháu 2 trai 1 gái thật ngoan hiền đáng yêu xinh đẹp biết bao... Họ là những người hiền lành, làm ăn rất lương thiện và chính trực, không gian tham...

Thế nhưng đến những ngày cuối cùng của miền nam thất thủ, họ đã không rời Việt Nam vì nhiều lý do: Cha Mẹ quá già yếu, sợ không chịu nổi chen lấn ò ạt của những người đi chạy trốn csvn! Các con còn quá nhỏ, con trai lớn chỉ mới 20 đang học Y khoa năm thứ hai, rồi con trai kế là 15 và con gái chỉ mới 10 Tuổi. Chưa đứa nào trưởng thành thật sự và học hành xong! Chúng ta nhiều đời làm ăn lương thiện, không chận bót xén gì của ai, hoà bình rồi, hết chiến tranh, có lẽ sẽ an cư lạc nghiệp hơn....

Nhưng cuộc đời không như mình suy nghĩ! Đến ngày sau khi csvn đã nắm quyền, họ dùng chiêu bài "đánh tư sản mại bản ". Họ vào vợ vét sạch tài sản trong căn nhà ngập tràn hạnh phúc này, họ cướp sạch không chừa một thứ gì cả! Họ tống cả nhà ra ngoài đường, họ bắt đi người Chủ gia đình, là con trai, là chồng và cha của 3 đứa trẻ đem đi tù, vì là kẻ có tội ác bán vàng, là hút máu của nhân dân ...

Rồi số người còn lại là Ông Bà cụ già, đàn bà và trẻ con, họ tống hết lên xe thùng và tải thẳng đi kinh tế mới trong rừng thiêng nước độc để tự sinh, tự diệt! Chỉ một ngày thôi thì tan nát hết cả gia đình! Trong vùng gọi là " kinh tế mới " họ đói rách, họ bệnh tật, họ chết dần mòn bắt đầu từ Ông đến Bà. Rồi đến cậu con trai cả, vì đi phá rừng để làm rẫy bị rắn độc cắn chết, rồi cậu em kế bị sốt rét rừng mà chết. Chỉ còn lại Mẹ và cô con gái, đã ba năm trôi qua, không tin tức của người chồng và cha, hai mẹ con gồng gánh nương nhau mà sống, những người thân ruột thịt không còn ai hết!

Đến một ngày hơi cùng lực kiệt, cạn nước mắt và quá đau khổ, đói rách, rét mướt, bệnh hoạn vì sốt rét rừng... Người Mẹ cũng trút hơi thở sau cùng, bỏ lại cô bé 13 Tuổi bơ vơ!

*Cô bé ơi như nụ hoa chàm gởi,
sẽ biết đi đâu và về đâu?*

Trước khi mất, người mẹ trao lại cho con mảnh giấy bé tí, ghi lại địa chỉ căn nhà ngày xưa và căn dặn:

- Đây là Căn Nhà của Con. Con trở về tìm có gặp lại cha con không nhen con ...

Và ra đi vĩnh viễn !

Sau khi chôn Mẹ bằng manh chiếu bó thân, cạnh với Ông, Bà và hai anh trai cô bé 13 Tuổi quyết định trở về tìm lại mái nhà xưa! Cô bé đi bộ, đi từng đoạn đường đến đâu xin làm việc nơi đó để đổi chén cơm qua ngày. Cứ như vậy mà đi ...

Cứ hỏi đường mà đi ...

Trở về Sài Gòn, nơi cô bé được sinh ra và lớn lên, nơi có "căn nhà của con". Nơi mà một thời cô bé rất hạnh phúc, ấm êm, vui vẻ bên Ông Bà, cha mẹ và gia đình! Nơi mà cha cô thường gọi cô là viên ngọc quý của ba! Đi mãi, có khi đi bộ, có lúc đi xe chuyền, có người thương tình hoàn cảnh cùng là người miền nam, đã cho cô bộ quần áo cũ, thay cho bộ áo quần rách nát của cô!

*Trôi nổi một cuộc đời,
một cánh hoa Lục Bình !
Rồi cô cũng về đến địa chỉ,
"Căn Nhà Của Con".*

Căn nhà đó hiện nay là của một ông bà "cán bộ cao cấp". Họ cư trú, họ xài và sử dụng toàn bộ tài sản mà của gia đình cô ngày xưa, từ nhà cửa đến xe cộ, ti-vi, máy lạnh, tủ lạnh Người chủ mới này không ai xa lạ đó là người đã vào nhà cô năm xưa để tịch thu tài sản!

Trở về nhà nhưng không được vào nhà!

Cô ngủ ngay dưới

" mái hiên nhà của con "

*Đã 16 tuổi, cô bé nay đã lớn,
trở thành cô tiên nhỏ, với nét đẹp
thiên thần, nụ cười duyên dáng,
đôi mắt rất buồn!*

Buồn vì đời cô cô cút,

buồn vì tan nát gia đình,

buồn vì mất hết hạnh phúc mà đáng lẽ cô đã có được ... !

Mỗi ngày cô đi phụ dọn hàng làm việc cho một bà bán hàng bán bánh canh bột mì và cháo, vậy là bà cho ăn, bà cho vài bộ quần áo cũ còn lành mà thay đổi. Tối về lại ngủ dưới hiên nhà của cô, vì không có " hộ khẩu " không ai dám chữa chấp thời đó! Cái thời bao cấp, ăn mì sợi, lúa mì, bo bo và khoai lang, khoai mì, cháo với muối... Bột mì rồi tự chế thành bánh mì và bánh canh bột mì sắc thành cọng ...

Cô gái đẹp ngủ ngoài hàng hiên, đương nhiên đầy nguy hiểm!

Cái thời mà lộng hành của quỷ đỏ,

Cái thời mà quỷ đỏ từ rừng ra thềm những cô gái Sài Gòn đến nhỏ vãi,

vì chúng đã không thềm ôm những củ khoai sùng trong rừng như xưa,

mà đã biết thềm thường khi nhìn thấy sự mỹ miều của các cô gái miền nam!

Cô đã bị loài quỷ đỏ phá hoại sự trong trắng, trinh tiết vào một đêm khi chúng nó đi ăn nhậu ở cơ quan về! Trên đường về thấy cô gái trẻ co ro dưới mái hiên nhà, chúng nó thay nhau cưỡng bức! Mặc cho cô kêu gào thất thanh trong đêm, chủ mới là cán bộ csvn, chúng nó nghe rõ mồn một, nhưng im hơi lặng tiếng, chúng bỏ mặt cô gái trẻ không nơi nương tựa đau khổ vì bị vùi dập trong đêm!

Sau đêm kinh hoàng đó, cô bị mang thai, cái thai của lũ quỷ đỏ , không biết của tên nào trong số đó!

Cô đã đau khổ nay càng khổ hơn, vì cái bụng ngày càng lớn lên!

Vẫn ngủ ngoài mái hiên "Căn Nhà Cửa Con".

Thời gian cứ trôi qua và cái ngày cô khai hoa nở nhụy cũng đã đến!

Đêm đó, cô đã quần quai đau đớn, vì đứa trẻ kia muốn ra đời! Nhưng không ai giúp, đêm đó cũng là đêm cuối cùng của cuộc đời trầm luân của cô, một cuộc đời bất hạnh do csvn đã gây ra!

Cô đã ra đi cùng với đứa con trong bụng, một xác hai mạng. Trước khi trút hơi tàn, lần đầu tiên cô biết cười sau 6 năm khi gia đình cô tan nát và cô đã mỉm cười nói " Căn Nhà Cửa Con ", con đã về và con chết tại căn nhà mà cha mẹ đã dành cho con! Dạ, " Căn Nhà Cửa Con "

Nguyễn Hélène My Hanh

Viết ngày 30 tháng 4 năm 2013 .

